Eiropas Parlaments
2014-2019

Sesijas dokuments

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

par stāvokli Eritrejā
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
PPE grupas vārdā
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
S&D grupas vārdā
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
ECR grupas vārdā
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
ALDE grupas vārdā
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey, Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
GUE/NGL grupas vārdā
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
Verts/ALE grupas vārdā
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
EFDD grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par stāvokli Eritrejā
(2016/2599(RSP))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Eritreju un jo īpaši 2002. gada 7. februāra rezolūciju[1], 2004. gada 18. novembra rezolūciju[2] un 2011. gada 15. septembra rezolūciju[3] par cilvēktiesību stāvokli šajā valstī, tostarp par *Dawit Isaak* lietu,

– ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas Nr. 751 (1992), Nr. 1882 (2009), Nr. 1907 (2009), Nr. 2023 (2011) un Nr. 2224 (2015), ar ko attiecībā uz Eritreju līdz 2016. gada 15. novembrim pagarināja ieroču embargo, un Somālijas un Eritrejas uzraudzības grupas 2015. gada 19. oktobra ziņojumu,

– ņemot vērā ziņojumu, ko ANO Cilvēktiesību padomei 2015. gada 19. jūnijā iesniedza īpašā referente par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā *Sheila B. Keetharuth*,

– ņemot vērā ĀKK un ES partnerattiecību nolīgumu ("Kotonū nolīgums"), kuru pārskatīja 2005. un 2010. gadā un kuru Eritreja ir parakstījusi,

– ņemot vērā Padomes 2010. gada 1. marta Lēmumu 2010/127/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Eritreju[4], kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu 2010/414/KĀDP[5] un ar Padomes 2012. gada 15. oktobra Lēmumu 2012/632/KĀDP[6],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta Attīstības komitejas kontroles darba grupas A 2015. gada 11. novembra secinājumus,

– ņemot vērā Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) runaspersonas 2014. gada 18. septembra paziņojumu par politiskajiem ieslodzītajiem Eritrejā,

– ņemot vērā EĀDD 2015. gada ziņojumu par Eritrejas un Eiropas Savienības partnerību,

– ņemot vērā ANO Dzimumu līdztiesības un sieviešu iespēju veicināšanas iestādes 2014. gada jūnija ziņojumu "Valsts pārvalde Eritrejā",

– ņemot vērā 2016. gada 3. februāra valsts indikatīvo programmu attiecībā uz Eritreju, kas tika izstrādāta 11. Eiropas Attīstības fonda ietvaros,

– ņemot vērā ANO Izmeklēšanas komisijas Eritrejas cilvēktiesību jautājumos 2015. gada 8. jūnija paziņojumu plašsaziņas līdzekļiem,

---

[1] OV C 284 E, 21.11.2002., 359. lpp.
[2] OV C 201 E, 18.8.2005., 123. lpp.
[3] OV C 51 E, 22.2.2013., 146. lpp.
[4] OV L 51, 2.3.2010., 19. lpp.
[5] OV L 195, 27.7.2010., 74. lpp.
[6] OV L 282, 16.10.2012., 46. lpp.

– ņemot vērā Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu,

– ņemot vērā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāju 2011. gada 23. novembra un 2013. gada 25. jūnija deklarāciju par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā,

– ņemot vērā Parlamenta 2015. gada 27. maija debates par ES attīstības palīdzību Eritrejai pēc tam, kad bija iegūti pierādījumi par cilvēktiesību pārkāpumiem,

– ņemot vērā 1997. gadā pieņemto Eritrejas konstitūciju, kas garantē pilsoniskās brīvības, tostarp reliģijas brīvību,

– ņemot vērā Starptautiskās Darba organizācijas Konvenciju Nr. 29 par piespiedu darbu, Nr. 105 par piespiedu darba izskaušanu un Nr. 87 par biedrošanās brīvību un tiesību apvienoties aizsardzību,

– ņemot vērā 1981. gada Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,

– ņemot vērā 1966. gada Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,

– ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju,

– ņemot vērā Reglamenta 123. panta 2. un 4. punktu,

A. tā kā ES ir atbalstījusi Eritreju kopš tā 1993. gadā ieguva neatkarību no Etiopijas; tā kā Eritrejas valdība ir kavējusi sākotnēji pēc valsts neatkarības iegūšanas solītās demokrātijas un tiesiskuma ieviešanu, aizbildinoties ar valsts aizsardzību un valsts dienestu; tā kā 1997. gadā plānotās prezidenta vēlēšanas nav notikušas un tajā pašā gadā ratificētā konstitūcija nekad nav īstenota; tā kā vēl nav rīkotas 2009. gadā paredzētās reģionālās vēlēšanas; tā kā pat pirms tam, kad 2002. gadā tika atlaista Nacionālā asambleja, tiesību aktus pieņēma ar valdības dekrētu;

B. tā kā Eritrejas 1993. gadā iegūtā neatkarība no Etiopijas viesa cerības starptautiskajā sabiedrībā un Eritrejas iedzīvotājos, ka tā palīdzēs izveidot valsti, kurā ievēro cilvēktiesības un kurā nav represiju; tā kā tas nav noticis, bet tā vietā represijas un cilvēktiesību pārkāpumu skaits ir pat pieaudzis;

C. tā kā ANO īpašās referentes ziņojumā ir norādīts, ka Eritrejā ir viens no vissliktākajiem cilvēktiesību stāvokļiem pasaulē, jo ikdienas un regulāri notiek cilvēktiesību pārkāpumi, turklāt pēdējos gados situācija nav uzlabojusies; tā kā daudzi jaunieši ir pametuši valsti, lai izvairītos no represīvās valdības un obligātā militārā dienesta, kas bieži ir jāsāk ļoti agrā jaunībā, tā kā noteikumi par 18 mēnešu dienesta periodu bieži vien tiek pārkāpti, jo lielākā daļa eritrejiešu to pilda neierobežoti ilgi, un tā kā šāds pagarināts obligātais militārais dienests kavē valsts potenciālo ekonomikas izaugsmi; tā kā algu pielikums valsts dienestā ir bezjēdzīgs, jo nesenā nakfas devalvācija un banku ierobežojumi ir noveduši pie pašreizējā līdzekļu trūkuma valstī; tā kā daudzos ierindniekus izmanto piespiedu darbam un viņiem nosaka civilos pienākumus; tā kā vairums valsts dienestā

pieņemto atrodas verdzības situācijā, jo tiek kontrolēts darbs, pieteikšanās uz darbu un ģimenes dzīves iespējas; tā kā reliģijas un apziņas brīvība, plašsaziņas līdzekļu brīvība un vārda brīvība netiek nodrošināta;

D. tā kā ANO Izmeklēšanas komisija Eritrejas cilvēktiesību jautājumos ir konstatējusi, ka pārkāpumi, kas ietver sodīšanu ar nāvi bez tiesas sprieduma, spīdzināšanu (tostarp seksuālu spīdzināšanu un seksuālu verdzību), valsts dienestu kā verdzības veidu, piespiedu darbu un politikas "šaut, lai nogalinātu" īstenošanu robežas tuvumā, var tikt uzskatīti par noziegumiem pret cilvēci;

E. tā kā *Human Rights Watch* uzsver, ka reliģijas brīvība Eritrejā nepastāv; tā kā valdība intensīvi vajā iedzīvotājus, kuri praktizē kādu no reliģijām, kas nav viena no četrām tās atzītajām; tā kā pat atzītu reliģiju gadījumā valdība iejaucas reliģijas praktizēšanā;

F. tā kā homoseksuālās izpausmes Eritrejā ir pretlikumīgas un valdība atsakās ieviest diskriminācijas aizlieguma tiesību aktus nolūkā aizsargāt lesbietes, gejus, biseksuāļus, transpersonas un interseksuāļus (LGBTI);

G. tā kā visās Eritrejas sabiedrības jomās izpaužas sieviešu diskriminācija un vardarbība pret sievietēm; tā kā sievietes ir pakļautas ārkārtējam seksuālās vardarbības riskam ne tikai militārajās struktūrās un militārās apmācības nometnēs, bet arī sabiedrībā kopumā, kur vardarbība pret sievietēm tiek pastrādāta nesodāmības vidē; tā kā tiek lēsts, ka 89 % meiteņu Eritrejā ir veikta dzimumorgānu kropļošana; tā kā 2007. gada martā valdība izdeva deklarāciju, ar ko sieviešu dzimumorgānu kropļošana tika atzīta par noziegumu, tās piekopšana aizliegta, un tika piešķirti līdzekļi minētajā gadā īstenojamām izglītības programmām, kuru nolūks būtu pārliecināt atteikties no šīs prakses; tā kā sievietes var zaudēt tiesības uz pārtikas kuponiem un zemi;

H. tā kā milzīgs skaits eritrejiešu ir apcietināti, minot dažādus nepamatojamus iemeslus, piemēram, neatkarīga viedokļa paušanu, vai vispār bez pamatojuma un līdz ar to uz nenoteiktu laiku; tā kā ieslodzītie, starp kuriem ir arī bērni, tiek turēti ārkārtīgi sliktos apstākļos, kas dažos gadījumos noved līdz spīdzināšanai un veselības aprūpes atteikumam; tā kā aizturētās sievietes bieži vien apsargā vīrieši, tādējādi palielinot seksuālās un dzimumnosacītas vardarbības risku; tā kā saskaņā ar *Freedom House Index* (2015. gada ziņojums) Eritrejā joprojām ir viena no visrepresīvākajām mediju vidēm pasaulē un tā saņēma viszemāko iespējamo vērtējumu kā sliktākā no sliktākajām, un tajā ir viens no zemākajiem (1 %) interneta pieejamības rādītājiem pasaulē;

I. tā kā EĀDD runaspersonas paziņojumā, kas izdots Briselē 2014. gada 18. septembrī, ir paustas bažas par 11 Parlamenta deputātu grupas un Demokrātijas un tiesiskuma tautas frontes (*PFDJ*) ievērojamu dalībnieku turēšanu apcietinājumā kopš 2001. gada 18. septembra, neizvirzot apsūdzības, bez tiesas sprieduma un iespējas tikties ar advokātu, un par 10 neatkarīgu žurnālistu, tostarp Zviedrijas pilsoņa *Dawit Isaak*, kas ir vienīgais Eiropas ieslodzītais pārliecības dēļ, nelikumīgo turēšanu apcietinājumā kopš 2001. gada 23. septembra; tā kā patriarhs *Abune Antonios* joprojām kopš 2006. gada janvāra atrodas mājas arestā bez saziņas iespējām;

J. tā kā Eritrejā nav preses brīvības, jo neatkarīgi plašsaziņas līdzekļi tajā ir aizliegti un tā kā organizācijas Reportieri bez robežām sastādītajā pasaules preses brīvības sarakstā Eritreja no 170–180 izvērtētajām valstīm astoņus gadus pēc kārtas ierindojās pēdējā vietā;

K. tā kā Eritreja 2015. gada tautas attīstības indeksā ieņēma 186. vietu pasaulē no 188 valstīm saskaņā ar ANO Attīstības programmas (*UNDP*) tautas attīstības 2015. gada pārskatu;

L. tā kā — kā norādījusi ANO īpašā referente par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā — ir trīs galvenās jomas, kas rada bažas, proti: īstenot ekonomiskās, sociālās un kultūras tiesības, tostarp tiesības uz pienācīgu mājokli, kontrabanda un nelegālā tirdzniecība un pieaugošais nepavadītu nepilngadīgo skaits, kas ir daļa no vairāk nekā 5 000 cilvēkiem, kuri katru mēnesi pamet valsti;

M. tā kā 2015. gada 26. jūnijā simtiem Eritrejas bēgļu piedalījās demonstrācijā Āfrikas Savienības mītnes priekšā, pieprasot reģionālajām organizācijām viņu dzimtenē veicināt demokrātiskas reformas; tā kā protestētāji vainoja ilgtermiņa Eritrejas prezidentu *Isaias Afewerki* diktatūras ieviešanā un mudināja Āfrikas Savienību rīkoties;

N. tā kā 2015. gada novembrī ANO saskaņā ar pašreizējo *El Niño* modeli brīdināja par ārkārtīgu sausumu Āfrikas ragā; tā kā ANO 2015. gada decembrī paziņoja, ka šis sausums ir lielākais, kāds jebkad reģistrēts reģionā, samazinot kultūraugu ražas par 50 % līdz 90 %; tā kā tādēļ Eritreja ir viena no valstīm, kura saskarsies ar smagu problēmu, kā nodrošināt savus iedzīvotājus ar pārtiku;

O. tā kā absolūti pretēji sausuma radītajai situācijai Eritrejas prezidents noraidīja bažas par pārtikas krīzi, paziņojot, ka „valstī nebūs nekādas krīzes, neskatoties uz samazināto lauksaimniecības produkcijas apjomu”;

P. tā kā ES ir būtiska līdzekļu devēja Eritrejai attīstības palīdzības un atbalsta jomā;

Q. tā kā Eritrejas valdība 2011. gadā vienpusēji apturēja palīdzību un publiski neatzīst sadarbību un partnerību ar ES; tā kā Eritreja neveicina iespēju deputātiem apmeklēt šo valsti brīvi un bez kontroles;

R. tā kā iztikas zaudēšana spiež sievietes un bērnus pamest šo valsti; tā kā 2015. gadā eritrejiešu bēgļi bija ceturtā lielākā grupa pasaulē, kas riskēja un devās bīstamajā ceļojumā uz Eiropu (pēc sīriešiem, irākiešiem un afgāņiem), un, lai veiktu bīstamo pārbraucienu pār Vidusjūru, saskārās ar nežēlīgo cilvēku kontrabandistu radītajiem smagajiem pārbaudījumiem; tā kā tādēļ situācija Eritrejā tieši ietekmē Eiropu, jo, ja šajā valstī tiktu ievērotas un atbalstītas cilvēktiesības un cilvēki varētu dzīvot bez bailēm, eritrejieši varētu atgriezties dzimtenē;

S. tā kā saskaņā ar ANO augstā komisāra bēgļu jautājumos datiem bēgļu gaitās ir devušies vairāk nekā 400 000 eritrejiešu jeb 9 % no kopējā iedzīvotāju skaita; tā kā *UNHCR* lēš, ka katru mēnesi valsti pamet aptuveni 5000 eritrejiešu, ko lielā mērā izskaidro joprojām

notiekošie nopietnie cilvēktiesību pārkāpumi; tā kā 2015. gadā 69 % patvēruma meklētāju no Eritrejas tika piešķirts bēgļa statuss Eiropas Savienībā, bet vēl 27 % pieteikuma iesniedzēju tika piešķirta alternatīvā aizsardzība, tādējādi apliecinot vajāšanas nopietnību Eritrejā;

T. tā kā cilvēku tirdzniecība Sīnājā, pieprasot izpirkšanas maksu un izmantojot smagu spīdzināšanu, ir iemesls neskaitāmu nolaupīto Eritrejas bēgļu bojāejai un pazušanai, savukārt nopietni traumētie izdzīvojušie nesaņem nekādu aprūpi vai atbalstu; tā kā, kamēr atbildīgās personas nav sauktas pie atbildības, valda pilnīga nesodāmība; tā kā īpaša uzmanība būtu jāvelta nepavadītiem bērniem, kas cietuši no cilvēku tirdzniecības, jo viņiem kā vismazāk aizsargātajiem ir vajadzīga īpaša palīdzība un atbalsts;

U. tā kā 2016. gada 22. februārī Adisabebā (Etiopijā) Starpvaldību attīstības iestādes (*IGAD*) drošības sektora programma (*SSP*) oficiāli sāka izpētes pārskatu „Cilvēku kontrabanda un tirdzniecība maršrutā Āfrikas rags — Vidusjūras reģiona centrālā daļa”;

V. tā kā Eritreja atbalsta Hartūmas procesu (ES un Āfrikas Savienības 2014. gada 28. novembrī uzsāktā iniciatīva ar mērķi risināt jautājumu par migrāciju un cilvēku tirdzniecību), kas paredz īstenot konkrētus projektus, tostarp tiesu iestāžu spēju veidošanu un izpratnes veicināšanu;

W. tā kā ES sākotnēji 2010. gada martā noteica sankcijas Eritrejai, lai īstenotu ANO Drošības padomes Rezolūciju Nr. 1907 (2009), un tā kā sankcijas ietvēra ieroču embargo, ceļošanas ierobežojumus un aktīvu iesaldēšanu attiecībā uz personām, kas apdraud mieru un nacionālo izlīgumu;

X. tā kā ES ir ieinteresēta, lai situācija Eritrejā stabilizētos, jo pašreizējie apstākļi spiež lielu daļu iedzīvotāju doties bēgļu gaitās un tūkstošiem cilvēku iet bojā noziedzīgu darbību, tostarp migrantu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības, rezultātā,

Y. tā kā režīma totalitārais tvēriens skar eritrejiešu diasporu, no kuras locekļiem tiek piedzīti līdzekļi, piemērojot 2 % nodokli emigrantu ienākumiem, izspiegojot viņus un vēršoties pret Eritrejā palikušajiem ģimenes locekļiem, pamatojot to ar it kā notikušiem pārkāpumiem; tā kā 2016. gada 28. janvārī Eritrejas nacionālās attīstības ministrs un ES delegācijas vadītājs 11. Eiropas Attīstības fonda (EAF) ietvaros Asmarā parakstīja nacionālo indikatīvo programmu (NIP) par EUR 200 miljonu piešķiršanu turpmākiem pieciem gadiem; tā kā darbības būtu jākoncentrē uz atjaunojamiem energoresursiem, pārvaldību un valsts finanšu pārvaldību, it īpaši enerģētikas nozarē;

Z. tā kā 2015. gada 13. novembrī Parlamenta Attīstības komiteja lūdza Komisiju un EĀDD ņemt vērā secinājumus, kuri nosūtīti EAF komitejai par nacionālās indikatīvās programmas projektu Eritrejai un kuros ir minēti Eritrejas režīma pastrādātie plaša mēroga un smagie cilvēktiesību pārkāpumi, tas, ka uz šo režīmu nevar paļauties kā uz attīstības sadarbības partneri, visuresošā korupcija un faktiski neesošā publiskās finanšu pārvaldības pārredzamība, kā arī iespējamība, ka migrācijas pārvaldībai paredzētais EAF finansējums tiks izmantots neparedzētiem mērķiem; tā kā Attīstības komiteja aicināja EAF komiteju nepieņemt NIP un sagaidīt, kad beigsies turpmākās apspriedes;

tā kā Parlamenta nostāja netika ņemta vērā;

AA. tā kā DTTF ir izveidojusi kontroles un novērošanas mehānismu bēgļu un diasporas kopienās ar vēstniecību starpniecību, kuras ir iesaistītas diasporai uzliktu nodokļu un fiktīvi brīvprātīgu iemaksu izspiešanā apmaiņā pret tādiem pakalpojumiem kā personu apliecinošu dokumentu, pasu, dzimšanas apliecību un citu svarīgu dokumentu izsniegšana, kuri bēgļiem var būt ļoti nepieciešami; tā kā šādas darbības ir Vīnes Konvencijas par diplomātiskajiem sakariem pārkāpums, tā kā DTTF jauniešu organizācijas vadītāji ar Asmaras politiskās vadības atbalstu Nīderlandē ir uzsākuši tiesvedības kampaņas pret Nīderlandes akadēmisko aprindu pārstāvjiem, plašsaziņas līdzekļiem un valsts iestādēm, iespējams, nolūkā apklusināt režīma kritiķus; tā kā ANO īpašajam referentam cilvēktiesību jautājumos Eritrejā arī tika izteikti draudi,

1. ar lielām bažām norāda uz to, ka Eritrejā turpinās neapskaužamais cilvēktiesību stāvoklis un ir pilnīgs tiesiskuma un plašsaziņas līdzekļu brīvības trūkums;

2. uzsver, ka taisnīguma trūkuma, demokrātiskas pārvaldības un tiesiskuma atjaunošanas jautājumi ir jānosaka par prioritāti, likvidējot autoritāro iekārtu, kas pamatojas uz bailēm no patvaļīgas turēšanas apcietinājumā bez saziņas iespējām, spīdzināšanas un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem, no kuriem dažus var uzskatīt par noziegumiem pret cilvēci;

3. mudina Eritrejas valdību izbeigt beztermiņa valsts dienesta sistēmu, demobilizējot iesauktos, kuri ir pabeiguši obligāto 18 mēnešus ilgo dienestu, un pilnībā izbeidzot praksi iesauktās personas pēc minētā perioda iesaistīt piespiedu darbos, nodrošināt uz pārliecību balstītu atteikšanos un izbeigt obligāto praksi visiem skolēniem pēdējo skolas gadu pavadīt militārās apmācības nometnē; aicina Eritrejas valdību nodrošināt, ka neviens nesaņem militāru apmācību pirms 18 gadu sasniegšanas un ka neviens no iedzīvotājiem, kuri ir pārsnieguši normālo iesaukšanas vecumu, netiek iesaukts dienestā; norāda, ka 2016. gada februārī Eritrejas iestādes atgādināja, ka Eritrejas militārā dienesta politikā nekādas reformas uz ES vienošanās pamata netiks veiktas;

4. uzskata, ka EAF komitejai bija jāņem vērā Attīstības komitejas ieteikums nepieņemt NIP un turpināt diskusijas; uzskata, ka lēmums pieņemt NIP Eritrejai pretēji Parlamenta paustajiem iebildumiem liecina par demokrātijas deficītu un ievērojami mazina Parlamenta lomu ES attīstības mērķu efektīvā īstenošanā; šajā sakarā aicina saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 295. pantu pieņemt saistošu iestāžu nolīgumu, kurā Parlamentam tiktu piešķirtas pilnvaras rūpīgi pārbaudīt EAF; uzsver, ka Attīstības komitejas secinājumi par programmdokumentu projektu Komisijai būtu automātiski jānosūta dalībvalstu pastāvīgajām pārstāvniecībām;

5. ņem vērā to, ka nākamajos piecos gados 11. Eiropas Attīstības fonda nacionālajai indikatīvajai programmai tiks piešķirti EUR 200 miljoni, lai atbalstītu nabadzības samazināšanu un sociālekonomisko attīstību, novērstu ekonomiskos un politiskos migrācijas pamatcēloņus un finansētu projektus, kas saistīti ar atjaunojamo enerģiju, energoefektivitāti un ekonomikas pārvaldību; atgādina, ka šis finansējums papildina citas sadarbības jomas, piemēram, Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu

(*EIDHR*);

6. aicina Komisiju nodrošināt, ka piešķirtais finansējums nenonāk Eritrejas valdības rīcībā, bet tiek piešķirts tikai Eritrejas iedzīvotāju vajadzību apmierināšanai — attīstībai, demokrātijai, cilvēktiesībām, labai pārvaldībai, drošībai un vārda, preses un pulcēšanās brīvībai; mudina ES nodrošināt, ka palīdzība, par ko nesen panākta vienošanās, tiek piešķirta tikai tad, ja ir izpildīti attiecīgi nosacījumi, un nodrošināt arī to, ka NIP palīdz Eritrejai veikt būtiskas izmaiņas tās enerģētikas politikā, lai garantētu enerģijas pieejamību visiem, jo īpaši lauku apgabalos, kuri joprojām ir bez elektrības; turklāt uzskata, ka NIP pārvaldības sadaļā būtu stingri jāpievēršas to ieteikumu īstenošanai, kas iekļauti ANO vadībā sagatavotajā vispārējā periodiskajā pārskatā par cilvēktiesībām;

7. atgādina, ka nepavadīts nepilngadīgais, pirmkārt, ir bērns, kam, iespējams, draud briesmas, un ka bērnu aizsardzībai, nevis imigrācijas kontrolei jābūt dalībvalstu un ES vadošajam principam attiecībā uz nepavadītiem nepilngadīgajiem, lai ievērotu bērna interešu pamatprincipu; atgādina, ka ikviens, kas nav sasniedzis 18 gadu vecumu, bez izņēmuma ir jāuzskata par bērnu un līdz ar to par nepilngadīgo; norāda, ka nepavadīti nepilngadīgie, īpaši meitenes, ir divtik pakļautas problēmām un grūtībām salīdzinājumā ar citiem nepilngadīgajiem;

8. aicina starptautisko kopienu un Eritrejas attīstības partnerus iesaistīties šo problēmu risināšanā un izdarīt spiedienu uz Eritrejas valdību, lai tā atļautu sniegt ārvalstu palīdzību neaizsargātām kopienām pirms krīzes saasināšanās; mudina ES steidzami veikt efektīvus pasākumus, lai palīdzētu Eritrejas tautai uzlabot savu noturību pret *El Niño* nolūkā garantēt pārtikas nodrošinājumu un ūdens un sanitārijas pieejamību;

9. joprojām pauž lielas bažas par cilvēktiesību stāvokli Eritrejā; atkārtoti aicina Eritrejas iestādes nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot parlamentāriešus, žurnālistus (tostarp Zviedrijas pilsoni *Dawit Isaak*, par kuru nekas nav zināms kopš 2005. gada), politiskos ieslodzītos un tos, kas ieslodzīti savas pārliecības dēļ;

10. mudina Komisiju censties panākt no Eritrejas valdības skaidras garantijas, ka tā īstenos demokrātiskas reformas un nodrošinās cilvēktiesību ievērošanu, tostarp īstenojot ieteikumus, kuri sniegti vispārējā periodiskā pārskata (*UPR*) darba grupas 18. sesijā un pieņemti 2014. gada 7. februārī; aicina valdību ļaut ANO un Āfrikas Savienības neatkarīgajiem ekspertiem, tostarp ANO īpašajam referentam, apmeklēt valsti un ļaut Izmeklēšanas komisijai Eritrejas cilvēktiesību jautājumos pilnībā īstenot savas pilnvaras un sadarboties ar to, tostarp saistībā ar valsts finanšu jautājumiem;

11. atgādina, ka reliģijas brīvība ir viena no pamattiesībām, un stingri nosoda jebkādu vardarbību vai diskrimināciju reliģiskās piederības dēļ;

12. atzinīgi vērtē Eritrejas valdības veiktos pasākumus, lai vērstos pret sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; aicina valdību kopumā uzlabot sieviešu tiesību sekmēšanu un aizsardzību, tostarp veicot turpmākus pasākumus, ar kuriem apkarot kaitīgu praksi, piemēram, bērnu, agrīnas un piespiedu laulības, un novērst nesodāmību seksuālas vardarbības gadījumos; aicina Eritrejas valdību respektēt vientuļu sieviešu aprūpētas

mājsaimniecības un nodrošināt, ka tās tiek atbalstītas un aizsargātas;

13. nosoda, ka Eritrejas valdība izmanto tā dēvēto diasporas nodokli, kas no tiem eritrejiešiem, kuri dzīvo ārpus valsts, tiek iekasēts ar izspiešanas un citu nelikumīgu paņēmienu palīdzību un, pārkāpjot ANO rezolūcijas, tiek izmantots, lai finansētu bruņotus grupējumus kaimiņvalstīs, šādi destabilizējot reģionu; mudina valdību izbeigt „kopējās vainas" politiku, kas vērsta pret to personu ģimenes locekļiem, kuras izvairās no valsts dienesta, cenšas bēgt no Eritrejas vai nespēj samaksāt 2 % ienākuma nodokli, ko valdība noteikusi Eritrejas emigrantiem;

14. pieprasa Eritrejai parakstīt un nekavējoties īstenot ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citiem nežēlīgas, necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās vai sodīšanas veidiem, kā arī pilnībā ievērot saistības, kas noteiktas divos dokumentos, kuri aizliedz spīdzināšanu, — Starptautiskajā paktā par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību hartā; ar bažām norāda uz to, ka publiskā un privātā sektora dalībnieku, tostarp uzņēmumu, darbība tiek ierobežota valdības kontroles dēļ; atzīst, ka jebkādas valsts finanšu pārvaldības trūkums, tostarp valsts budžeta neesamība, padara budžeta kontroli neiespējamu un ka finanšu līdzekļu aizstājamība, kas iespējama tādēļ, ka valdība kontrolē centrālo banku, var sekmēt iepirkumus militāriem nolūkiem un tādā veidā veicināt terorismu un destabilizēt reģionu;

15. mudina visus starptautiskos uzņēmumus, kuri veic ieguldījumus Eritrejā, rīkoties attiecībā uz cilvēktiesību pilnīgu īstenošanu un neradīt kaitējumu;

16. mudina ES dalībvalstis izvērtēt DTTF un tās dažādo spārnu, tostarp jaunatnes nodaļu, lomu un aizliegt jebkāda veida apvienības un darbību, kas tieši atbalsta kontroles un uzraudzības veikšanu Eiropā, apdraud demokrātijas principus un tiesiskumu un rada iebiedēšanas un šantāžas sistēmu; mudina dalībvalstis rīkoties, lai izbeigtu diasporas nodokļa praksi un izmeklētu finanšu darījumus, kuri saistīti ar jebkādu citu „ieguldījumu", ko pieprasa ar valdību saistītas eritrejiešu apvienības ārvalstīs, un pilnībā aizsargāt visu Eritrejas bēgļu patvēruma tiesības Eiropā;

17. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai, Āfrikas Savienības padomei, Austrumāfrikas valstu kopienai, ANO ģenerālsekretāram, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, kā arī Eritrejas iestādēm.